

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XIII. Magnitudinem amoris in Deiparam testatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

Calatâ guttum defert cum pelue, manusq;
 Perfundit roseis angelus alter aquis.
 Alter habet nitidum puri mantile coloris,
 Tergeat vt digitos aurea Virgo suos.
 Hic niueæ Cereris satagit felicia dona,
 Aetherij plenum nectaris ille scyphum.
 Catera sublimi delabens athere turba,
 Virgineâ properat fercula digna fame.
 Sobria caelesti gaudebat mensa catino:
 Grata notat multus iussa minister heræ.
 Sponte etiam volucris celer occupat impete nutus,
 Inuitatq; famem, sollicitatq; sitim.
 Chironomon dextrâ artificis circum omnia cursât,
 Hoc velit aut illud, quid velit illa, rogat.
 Quàm benè lacteolâ solers pincerna propinat,
 Atque iterum recipit cymbia pura manu!
 Chironomon placuit, placuit pincerna: sed vna,
 Vna oculos rapuit detinuitq; meos.

E L E G I A XIII.

Magnitudinem amoris in Deiparam testatur.

SI quanto, mea Nympha, tui miser vrar amore,
 Ardeat, & quanto fulguret igne iecur,
 Aurea vel Tullî, vel gemmea penna Maronis
 Scribere, vel Suada dicere linguâ queat,
 Et celo poterit stellas numerare sereno,
 Ducere sub signis astra superba suis:
 Vndisoni poterit pelagi dispescere guttas,
 Censor & immensi ciuibus esse maris:

Inq;

Inq̄ abaco steriles Libya describet arenas,
 Aëris imperium dum leuis Auster habet:
 Et folijs stirpem solers gentemq̄ notabit
 Frigore dum gelidos scorpio mordet agros:
 Hic fessos laceres calamos, tabulasq̄ Properti,
 Atque fatigatos, culte Tibulle, libros.
 Hic Veneris frater Naso balbutiat, infans
 Lallet, & ad cunas stridula lallet anus.
 Pocula qui Lethes vetuit te ducere, passer,
 Ebrius hic Lethes amne Catullus erit.
 Quæq̄ Cupidineis turba est prætoria castris,
 Militiæ frustra flagitet ara sua.
 Et glacies Venus est furtiui mater amoris,
 Ipse merum à Getico est axe Cupido gelu.
 Nemo meas flammæ, mea nemo incendia nouit:
 Non sata plebeiâ est arbore teda mihi.
 Nox mihi nulla adeo vecors dormitur inersq̄,
 (Aut lacrymis canitur nox scelerata meis)
 Quin decies, deciesq̄ tuum mihi nomen in ore,
 Pectore quin decies sculpirur, & decies.
 Lumina nam quoties somno delusa fugaci
 Aëra noctiuagum semisopita bibunt:
 Et quoties fessum latus, & languentia cogor
 In duro lassus voluere membra toro:
 Aera mihi quoties horas campana loquuntur,
 Quæ volucres Luna concomitantur equos;
 Ter IESV nomen, Maria ter dextera nomen
 Exarat; hæc penitis nomina scripta fibris.
 Te sine nec vigilo, sine te nec dormio: noctes
 Atque dies Virgo vindicat vna sibi.

ELEGIA XIV.

Virginem morituro filio occurrentē sequitur.

Eheu! quos elegos, vel quos lamenter iambos?
 Subsidunt elegi, torpet iambus iners.
 Ostentum perferre nequit, monstrumq; doloris:
 Imbelles queritur clauda Elegia pedes.
 Ipsa Sophocleo quamuis subnixâ cothurno
 Melpomene tragicis non ferat hoc humeris.
 Nympha mea (ô tellus, ô sidera! fundite riuos:
 Fundite funerea quidquid habetis aqua)
 Nympha mea indignos plorat miseranda dolores,
 Flammeoli pereunt præ lacrymis oculi.
 Quin ego te plorare veto, frontemq; sereno?
 Argumenta tui iusta doloris habes.
 Non ego te plorare veto, plorabimus ambo:
 Sape solet leuior mutuus esse dolor.
 Heu! tuus, heu! Iesus fœdâ trabe scandit onustus
 Caluarie montis sanguinolenta iuga.
 Quin mœstas oculi pluuias, nymboſq; cietis?
 Audiat hæc durus Caucasus, illacrymet.
 Aut Niobe rursum montem exuat, aut noua terris
 Marmoreis fundat flumina visceribus.
 Ite humiles lacrymæ, totum perfundite vultum,
 Legitimus vobis alueus esse negat.
 Agmine non certo discurrete, frangite ripas:
 Lege caret facinus, lege dolor careat.
 Post lacrymas pluat vndisono mihi sanguine vultus:
 Sanguis vbi deerit, ipsa medulla pluat.

Sed